

РЕШЕНИЕ

№ 10891

гр. София, 28.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 26.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5805** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК във връзка с чл. 1 от ЗОДОВ. Образувано е по искова молба на „МЕДИКОМ“ ЕООД срещу Регионална инспекция по околна среда и водите /РИОСВ/ - С..

Ищецът претендира обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 10 087 768,60 лв. представляваща част от цялостна претенция от 10 097 768,60 лв., както следва: обезщетение за претърпени загуби в размер на 176 768,60 лв., представляващи част от цялостната претенция за претърпени загуби в размер на 181 768,60 лв.; обезщетение за пропуснати ползи в размер на 9 911 000лв., представляващи част от цялостната претенция за пропуснати ползи в размер на 9 916 000 лв. Претендира се и сумата от 2 125 474,90 лв., представляваща част от цялостна претенция в размер на 2 130 474,90 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 05.06.2013г. до 04.06.2018г., както следва: 35 850,39 лв. представляваща част от претенцията в размер на 38 350,39 лв. – мораторна лихва върху сумата от 181 768,60 лв. представляваща претърпени загуби за периода 05.06.2013г. до 04.06.2018г.; 2 089 624,51 лв. представляваща част от претенцията в размер на 2 092 124351 – мораторна лихва върху сумата от 9 916 000 лв. представляваща пропуснати ползи за периода 05.06.2013г. до 04.06.2018г. Претендира се и законна лихва върху всяка една част от претендираното вземане от датата на подаване на настоящата искова молба – 04.06.2018г. до окончателното изплащане на задължението.

С определение от 11.10.2018г. производството по настоящото дело е спряно на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК до постановяване на влязъл в сила съдебен акт по адм. дело №12373/2016г. по описа на АССГ и респ. адм. дело №5913/2018г. по описа на ВАС, трето отделение. С решение №9195/17.06.2019г. по адм. дело №5913/2018г. по описа на ВАС, трето отделение решение от 21.02.2018г. по адм. дело №12373/2016г. по описа на АССГ е обезсилено и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ. След връщане на адм. дело №12373/2016г. по описа на АССГ е образувано под нов номер адм.д. №6999/2019г. , 27 с-в. С решение №6626/8.11.2022г. са отхвърлени предявените искове от „МЕДИКОМ“ ЕООД срещу Регионална инспекция по околната среда и водите-С.. Постановено решение е обжалвано от „МЕДИКОМ“ ЕООД като по подадената жалба е образувано адм. дело №1389/2023г. по описа на ВАС, Трето отделение. С решение №8602/18.09.2023г. производството по посоченото дело е приключило .

В изпълнение на последните на ищеца с разпореждане от 09.06.2021г. е дадена възможност да уточни и допълни исковата си молба. По делото са постъпила молба – уточнение от 2.07.2018г. (л. 107-111) и молба уточнение от 23.01.2024г. за увеличение на исковата претенция за пропуснати ползи. Предвид последното, съдът приема, че е сезиран с обективно и субективно съединени искове от „МЕДИКОМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Регионална инспекция по околната среда и водите-С., както следва:

Ищецът претендира обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 10 087 768,60 лв. увеличена с молба от 23.01.2024г. с 2 489 300 лева или общо 12 577 068,60 лева представляваща част от цялостна претенция от 12 677 068,60 лв.

Ищецът претендира обезщетение за претърпени имуществени вреди :

в размер на 135 868,60 лв., представляващи заплатени разходи по договор за наем от 01.10.2006г., изменен и допълнен с Допълнително споразумение №1 от 05.02.2008г. и Допълнително споразумение № 2 от 11.07.2011г.

в размер на 45 900 лв.: заплатени разходи за закупуване на 90 бр. филтърни ръкави GORE TEX - фактура № 9260 / 01.10.2010 г.

Пропуснати ползи :

Сумата 3 216 000 лв. , увеличена с молба на 23.01.2024г. със сумата от 2 489 300 лева или общо 5 705 300 лева – пропуснати доходи/приходи на дружеството за периода 11.07.2011г. до 01.10.2016г. /периодът, за който ищецът е наел съоръжението, съгласно Анекс № 2/11.07.2011г. към договор за наем от 13.10.2006г./ . Посочената сума е изчислена на база доходите на дружеството от наетото съоръжение, считано от 13.10.2006г., което за съответния период е било единствено по рода си за изгаряне на болнични опасни отпадъци.

Сумата от 6 700 000 лв. – стойност на оферта, дадена от Stericycle International LLC, за закупуване на търговското предприятие на „Медиком“ ЕООД, съответно

неосъществяване на продажбата поради издадения незаконосъобразен административен акт и запечатване на съоръжението. Периодът на тази исковата претенция е с начална дата 05.06.2012г., на която дата е получено писмо за намерение от АД „Д., Г., К., В.“, представители на Stericycle International LLC.

Периодът на описаната вреда по т. 2 /пропуснати ползи/ е от 03.11.2011г. до настоящия момент.

Мораторна лихва за забава.

Ищецът претендира и заплащането на мораторна лихва за забава за периода от 05.06.2013 г. до 04.06.2018 г. върху всяка една част от претендираното вземане.

Ищецът претендира:

Мораторна лихва върху заплатени разходи по Договор за наем от 01.10.2006 г. по фактури за м. 11 и м.12.2011г. и м.01 и м.02.2012 г.: 133 368,60 лв. (135 8668,60-2 500) -> мораторна лихва в размер на: 67 724,98 лв.

Мораторна лихва върху стойността на закупени 90 бр. филтърни ръкави GORE TEX - фактура № 9260 / 01.10.2010 г.: 43 400 лв. (45 900-2 500) -» мораторна лихва в размер на: 22 038,65 лв.

Мораторна лихва върху пропуснати ползи от нереализирана печалба на обща стойност: 5 705 300 лв. за периода м.11.2011 г. - м.09.2016 г. -> в размер на: 2 023 715,31 лв.

Мораторна лихва върху стойност на оферта, дадена от Stericycle International LLC за закупуване на предприятието на „МЕДИКОМ" ЕООД: 6 697 500 лв. (6 700 000 - 2 500) -> мораторна лихва в размер на: 3 401 010,96 лв.

Като фактическо основание на иска е посочено, че претърпените от дружеството имуществени вреди са в резултат на прогласена за нищожна с Решение по адм.д. № 10390/2011г. на АССГ, потвърдено с Решение от 04.06.2013г. по адм.д. 09147/2012г. на ВАС - Заповед № Д-04/03.11.201г., с която на основание чл. 101, ал.2, т.2 от ЗУО/отм./, Директорът на РИОСВ С. е наложил на дружеството ПАМ "Спиране на експлоатацията на инсталация за третиране на опасни болнични отпадъци на площадка с местонахождение: [населено място], [улица], с оператор "Медиком" ЕООД, до монтиране на система за собствени непрекъснати изменения на емисиите на вредни вещества от дейността на инсинератора за изгаряне на болнични отпадъци към ВМА-С." .

Ответникът, РИОСВ, в отговор по чл. 131 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК оспорва исковите претенции.

В проведеното съдебно заседание ищецът се представлява от адв. С.. Поддържат исковите претенции, като считат същите за доказани и основателни на база събрания

доказателствен материал. Претендират разноските по производството.

Ответникът се представлява от адв. К.. Оспорва исковата молба и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира направените по делото разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковата претенция.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното :

Със Заповед № Д-04/03.11.201г., на основание чл. 101, ал.2, т. 2 от ЗУО /отм./, Директорът на РИОСВ С. е наложил на "Медиком" ЕООД, в качеството му на оператор, ПАМ "Спиране на експлоатацията на инсталация за третиране на опасни болнични отпадъци на площадка с местонахождение: [населено място], [улица], до монтиране на система за собствени непрекъснати измервания на емисиите на вредни вещества от дейността на инсинератора за изгаряне на болнични отпадъци към ВМА-С.". С Решение по адм.д. № 10390/2011г. на АССГ, потвърдено с Решение от 04.06.2013г. по адм.д. №9147/2012г. на ВАС, е обявена нищожността на заповедта.

По делото са представени: Договор от 01.10.2006г. за наем на съоръжение за изгаряне, газоочистваща система и технологично свързаните с тях помещения-публична държавна собственост във ВМА-С., както и допълнително споразумение №28/11.07.2011г., съгласно което наемната цена за съоръженията и свързаните технологично с тях помещения публична държавна собственост е в размер на 28 340.49 лв., считано от 11.07.2011г., като договорът за наем се счита продължен, считано от 01.10.2011г. до 01.10.2016г., 4 бр. фактури-стр.33-36, както и удостоверение рег. 011-3342/13.04.2017г. на ВМА, от което е видно, че наемният договор и допълнителното споразумение към него, сключен между "Медиком" ЕООД и ВМА, е прекратен на 06.03.2012г., поради неизпълнение на задълженията на наемателя по чл.19 от Договора, с едномесечно предизвестие, получено от наемателя на 06.02.2012г.

По искане на ищеца и ответника са изслушани и приети съдебно-счетоводна експертиза от в.л. В. П. и съдебно - счетоводна експертиза от в.л. А. Ф. – П..

Според заключението на в.л. В. П. след издаване на Заповед № Д-04 / 03.11.2011 г. от директора на РИОСВ - С., „МЕДИКОМ" ЕООД има получени 4 броя фактури за наем и разходи за консумативи, издадени от В. академия по договора за наем на съоръжение за изгаряне, газоочистваща система и технологично свързаните с тях помещения - публична държавна собственост във ВМА - С., от 01.10.2006 г. (вх. № 12111 /13.10.2006 г.), със следните стойности:

- > фактура № [ЕГН] / 08.11.2011 г. на стойност -» 33 967,15 лв. с ДДС,
- > фактура № [ЕГН] / 07.12.2011 г. на стойност -» 33 967,15 лв. с ДДС,

- > фактура № [ЕГН] /10.01.2012 г. на стойност -» 33 967,15 лв. с ДДС,
- > фактура № [ЕГН] / 27.02.2012 г. на стойност -> 33 967,15 лв. с ДДС,

ВСИЧКО: -> 135 868,60 лв. с ДДС

Задължението по описаните четири фактури е уредено - заплатено чрез прихващане с насрещни вземания на дружеството от ВМА, със Споразумение вх. № 16715 / 20.11.2014 г., съгласно удостовереното в справка, представена от ВМА .

Вещото лице установява, че за периода 2007 г. - 2011 г. „МЕДИКОМ" ЕООД е реализирало: печалба от оперативна дейност:

- > средно на година -»1 160 500 лв.,
- > средно на месец -> 96 700 лв.;

счетоводна печалба:

- > средно на година -»1 053 700 лв.,
- > средно на месец -> 87 800 лв.

В случая, пропуснатия доход от дружеството (нереализирана печалба) трябва да се изчисли на база печалбата от оперативна дейност, тъй като видно от Отчетите за приходите и разходите, счетоводната печалба е по-ниска поради наличието на отчетени разходи за лихви, които не са част от оперативната дейност и резултата от нея.

На база изложеното вещото лице изчислява, че печалбата, която „МЕДИКОМ" ЕООД е могло да реализира, но не е реализирало, за периода след спирането на експлоатацията на съоръжението за изгаряне на болнични отпадъци, е в изчислим размер на 96 700 лв./месечно.

За периода от м.11.2011 г. до м.09.2016 г. вкл. 59 месеца, „МЕДИКОМ" ЕООД има пропуснатата (нереализирана) печалба в размер на: 5 705 300 лева

(Словом: Пет милиона седемстотин и пет хиляди и триста лева) по периоди, както следва:

- > 2011 г. - 2 месеца -> 193 400,00 лв.
- > 2012 г. -12 месеца
- > 2013 г. -12 месеца
- > 2014 г. -12 месеца

> 2015 г. -12 месеца

> 2016 г. - 9 месеца

Цената на иска от 10 087 768,60 лв. на „МЕДИКОМ" ЕООД, според исковата молба от 04.06.2018 г. и съгласно молба-уточнение от 02.07.2018 г. , се формира от следните вреди:

1. Претърпени загуби:

1.1. Заплатени разходи по Договор за наем от 01.10.2006 г. по фактури за м.И и м.12.2011 г. и м.01 и м.02.2012 г. ->135 868,60 лв.,

1.2. Закупени 90 бр. филтърни ръкави GORE TEX - фактура № 9260 / 01.10.2010 г./-> 45 900 лв.,

ОБЩО: 181 768,60 лв., ПРЕДЯВЕН ИСК ЧАСТИЧЕН: 176 768,60 лв.

2. Пропуснати ползи:

2.1. Прогнозни доходи на дружеството -> 3 216 000 лв.,

2.2. Стойност на оферта, дадена от Stericycle International LLC за закупуване на търговското предприятие на „МЕДИКОМ" ЕООД ->• 6 700 000 лв.

ОБЩО: 9 916 000 лв., ПРЕДЯВЕН ИСК ЧАСТИЧЕН: 9 911 000 лв.

Мораторната лихва, за всяка част от претендираното вземане, за периода от 05.06.2013 г. до 04.06.2018 г. , е както следва:

1. Върху частичен иск за претърпени загуби на стойност: 176 768,60 лв. ->

мораторна лихва в размер на: 89 763,64 лв. в т.ч.:

1.1. Върху заплатени разходи по Договор за наем от 01.10.2006 г. по фактури за м.И и м.12.2011 г. и м.01 и м.02.2012 г.: 133 368,60 лв. (135 8668,60-2 500) -> мораторна лихва в размер на: 67 724,98 лв.

1.2. Върху стойността на закупени 90 бр. филтърни ръкави GORE TEX - фактура № 9260 / 01.10.2010 г.: 43 400 лв. (45 900-2 500) -> мораторна лихва в размер на: 22 038,65 лв.

2. Върху частичен иск за пропуснати ползи на стойност: 9 911 000 лв. -> мораторна лихва в размер на: 5 032 836,08 лв.

2.1. Върху прогнозни доходи на дружеството: 3 213 500 лв. (3 216 000-2 500) -> мораторна лихва в размер на: 1 631 825,12 лв.

3. Мораторна лихва върху изчислените от настоящата експертиза пропуснати

ползи от нереализирана печалба на обща стойност: 5 705 300 лв. за периода м.11.2011 г. - м.09.2016 г. -> в размер на: 2 023 715,31 лв.

Мораторната лихва по т.3 е изчислена по периоди от 05.06.2013 г., съответно датата на изтичане на съответния календарен период, за който се отнася, в случаите, когато е след 05.06.2013 г., до датата на исковата молба, както следва:

> печалба за 2011 г.: 193 400,00 лв., от 05.06.2013 г. до 04.06.2018 г., лихва 98 209,11 лв., печалба за 2012 г.: 1 160 400,00 лв., от 05.06.2013 г. до 04.06.2018 г., лихва 589 254,67 лв., печалба за 2013 г.: 1 160 400,00 лв., от 01.01.2014 г. до 04.06.2018 г., лихва

->521420,91 лв., печалба за 2014 г.: 1 160 400,00 лв., от 01.01.2015 г. до 04.06.2018 г., лихва

-> 403 474,63 лв.,

> печалба за 2015 г.: 1 160 400,00 лв., от 01.01.2016 г. до 04.06.2018 г., лихва

->285 646,00 лв.,

> печалба за 2016 г.: 870 300,00 лв., от 01.01.2017 г. до 04.06.2018 г., лихва

->125 710,00 лв.

Според вещото лице А. Д. Ф. – П. общият размер на наемните вноски за периода от м.11.2011г. до м.02.2012г., съгласно Договор за наем на съоръжение за изгаряне, газоочистваща система и технологично свързаните с тях помещения - публична държавна собственост във ВМА - С., изменен с Допълнително споразумение № 2 от 11.07.2011г., без да се взимат предвид други допълнителни разходи освен наемната цена, е в размер на 102 220,00 лв. без ДДС и 122 664,00 лв. с ДДС. Размерът на сумата по по т.1 след като се приспадат сумите, присъдени с Решение 8602/18.09.2023 г. по адм. д. № 1389/2023 г. на ВАС е:

- Размерът на сумата без ДДС е: $102220,00 - 5000,00 = 97220,00$ лв.

- Размерът на сумата с ДДС е: $122664,00 - 5000,00 = 117664,00$ лв.

Размерът на лихвата върху сумата на наемните вноски без допълнителните разходи, изчислена за периода от 14.08.2014 г. до 04.06.2018 г. е:

- Върху сумата 102220,00 лв. лихвата е 39 529,36 лв.

- Върху сумата 122664,00 лв. лихвата е 47 435,22 лв.

Размерът на лихвата върху сумата по т. 1 за периода от 14.08.2014 г. -

04.06.2018 г. след като е приспадната присъдената с Решение 8602/18.09.2023 г. по

адм. д. № 1389/2023 г. на ВАС, е следният:

- Върху сумата 97220,00 лв. лихвата е 37595,81 лв.
- Върху сумата 117664,00 лв. лихвата е 45501,69 лв.

По представена ф-ра №9260/01.10.2010 г. за доставени 90 бр. филтърни ръкави. Единичната цена на ръкав е 425,00 лв. Общата стойност на фактурата е 38250 лв. без ДДС. Общата стойност с ДДС е 45900,00 лв.

На фактурата е посочено, че стоката е получена на 01.10.2010 г. На експертизата не беше предоставена информация кога са заплатени филтърните ръкави, тъй като не е запазена информация от 2010 г.

Размерът на законната лихва върху сумата 45900 лв. за периода от 05.06.2013 г. - 04.06.2018 г. е 23308,16 лв.

Размерът на законната лихва върху сумата 45900 лв. за периода от 14.08.2014 г. до 04.06.2018 г. е 17749,93 лв.

Експертизата установи, че счетоводната печалба на дружеството е 843 хил.лв.

- колкото е декларирано съгласно подадена декларация в НАП, а средномесечната печалба е 70 250 лв.

Печалбата от дейността на инсениратора е печалбата от оперативна дейност. За 2011 г. печалбата от оперативна дейност е 995 хил.лв., а средномесечната печалба от оперативна дейност е 82 917 лв.

Печалбата от оперативна дейност за 2007 г. е 1 211 хил.лв.

Печалбата от оперативна дейност за 2008 г. е 1 400 хил.лв.

Печалбата от оперативна дейност за 2009 г. е 1 122 хил.лв.

Печалбата от оперативна дейност за 2010 г. е 753 хил.лв.

Печалбата от оперативна дейност за 2011 г. е 995 хил.лв.

След приспадане на посочената сума 2500 лв. в Решение 8602/18.09.2023 г. от печалбата от оперативна дейност се получава: $386840 - 2500 = 384340$ лв. След приспадане на посочената сума 2500 лв. в Решение 8602/18.09.2023 г. счетоводната печалба е 348740 лв.

След приспадане на посочената сума 2500 лв. в Решение 8602/18.09.2023 г. от нереализираната оперативна печалба за периода м. 11.2011 - м.02.2012 г. се получава 384 340 лв.

Размерът на лихвата за периода 05.06.2013 г. - 04.06.2018 г. върху сумата 384340 лв. е

195169.01 лева.

Размерът на лихвата за периода 14.08.2014 г. до 04.06.2018 г. върху сумата 384340 лв. е 148627.57 лева

След приспадане на посочената сума 2500 лв. в Решение 8602/18.09.2023 г. от нереализираната счетоводна печалба за периода м. 11.2011 - м.02.2012 г. се получава 348740 лв.

Размерът на лихвата за периода 05.06.2013 г. - 04.06.2018 г. върху сумата 348740 лв. е 177091.24 лева.

Размерът на лихвата за периода 14.08.2014 г. до 04.06.2018 г. върху сумата

348740 лв. е 134860.77 лева. След приспадане на сумата 2500 лв. и сумата 2000 лв., посочени в Решение №8602 се получава 382340 лв.

Лихвата върху тази сума за периода 05.06.2013 г. - 04.06.2018 г. е 194153.43

лева.

Лихвата върху тази сума за периода 14.08.2014 г. до 04.06.2018 г. е 186701.41

лева.

Обезщетението за пропуснати ползи за периода м.11.2011 - м.02.2012 г.. изчислено от експертизата със сумата на счетоводната печалба е 351 240 лв.

След приспадане на сумите 2500 лв. и 2000 лв., посочени в Решение №8602 се получава 346740 лв.

Лихвата върху тази сума за периода 05.06.2013 г. - 04.06.2018 г. е 176075.63 лв,

Лихвата върху тази сума за периода 14.08.2014 г. до 04.06.2018 г. е 134087.35

лева.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Исковата молба е предявена от лице с правен интерес, което претендира вреди от обявен за нищожен по надлежния ред административен акт, и е насочена срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чиито незаконосъобразен акт са причинени вредите, поради което се явява

допустима.

Разгледани по същество, исковете се явяват неоснователни и недоказани по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, държавата отговаря за вреди причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на нейни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Следователно отговорността на държавата възниква при наличието на няколко законови предпоставки, а именно: 1. Незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата; 2. Незаконосъобразният административен акт, респ. действието или бездействието да е при или по повод изпълнение на административна дейност; 3. Реално претърпяна вреда /имуществена и/или неимуществена/ и 4. Причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. За целите на закона е от значение не съществуването на някаква причинна връзка, а същата да е пряка и непосредствена. Под преки вреди следва да се разбират онези, които са типична, нормално настъпваща по време и място последица от незаконосъобразния акт, действие или бездействие. Непосредствени вреди са тези, които са настъпили по време и място, следващо противоправното действие или бездействие и установения за незаконосъобразен акт. Липсата на който и да е елементите от посочения фактически състав води до невъзможност да се реализира отговорността на държавата и общината по предвидения от закона ред. В тежест на ищеца е да докаже наличието на причинна връзка между отменения по съдебен ред акт на административния орган /неговото незаконосъобразно действие или бездействие/ и твърдените претърпени имуществени вреди /чл. 154 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК/.

Тези нормативно регламентирани предпоставки трябва да са налице кумулативно - липсата на който и да е от тях, възпрепятства възможността да се реализира отговорността на държавата по чл.1 ал.1 от ЗОДОВ, като доказателствената тежест за установяването на вредите се носи от ищеца, търсещ присъждане на обезщетение за понесените вреди.

В конкретния случай се претендира обезщетение за претърпени вреди в резултат на отменен /обявен за нищожен/ административен акт - Заповед № Д-04/03.11.2011г. на Директора на РИОСВ С. съгласно влязло в сила

на 04.06.2013г. решение по адм.д. № 10390/2011г. на АССГ, потвърдено с решение, постановено по адм.д. №9147/2012г. на ВАС.

С този административен акт е спряна експлоатацията на инсталация за третиране на опасни болнични отпадъци на площадка с местонахождение: [населено място], [улица], до монтиране на система за собствени непрекъснати измервания на емисиите на вредни вещества от дейността на инсинератора за изгаряне на болнични отпадъци към ВМА-С.". Спирането е извършено чрез пломбиране на инсталацията за третиране на опасни болнични отпадъци на площадката с местонахождение [населено място], [улица], с оператор фирма "Медиком" ЕООД, видно от Констативен протокол от 11.11.2011г.. Договора за наем е прекратен, считано от 06.02.2012г. Предявените като частични иски са с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, по силата на който държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност. Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ, дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането.

Безспорно е в случая наличието на незаконосъобразен административен акт - Заповед № Д-04/03.11.2011 г., с която на основание чл. 101, ал. 2, т. 2 от ЗУО /отм./ директорът на РИОСВ – С. е наложил на "Медиком" ЕООД принудителна административна мярка, която заповед е прогласена за нищожна с решение № 2738 от 19.05.2012 г., постановено по адм. дело № 10390/2011 г. на Административен съд София-град, оставено в сила с решение № 7595 от 04.06.2013 г., постановено по адм. дело № 9147/2012 г. на Върховния административен съд.

При издаването на заповедта административният орган, по реда на чл. 60, ал. 1 от АПК, е разпоредил предварително изпълнение. Въз основа на разпореждането, видно от представения по делото Констативен протокол № УО-СП-09 от 11.11.2011 г., наложената принудителна административна мярка е приведена в изпълнение, като е извършено пломбиране на инсталацията за третиране на опасни болнични отпадъци, чийто оператор е "Медиком" ЕООД. Доколкото административният акт е изпълнен предварително въз основа на разпореждането на органа по чл. 60, ал. 1 от АПК, неправилни са изводите на първоинстанционния съд, че в нито един момент заповедта не била породила действие и запечатването не било извършено заради издадения административен акт, а се касаело за

фактическо действие, което не било заявено като източник на претендираните вреди. Обстоятелството, че впоследствие /след приключване на изпълнението/ разпореждането по чл. 60, ал. 1 от АПК е било отменено, не променя извода, че фактическите действия по пломбирането на инсинератора са извършени именно при действието на това разпореждане, което не е било спряно от съда по реда на чл. 60, ал. 5 от АПК /в действалата в процесния период редакция на закона/, и съответно – в изпълнение на нищожния административен акт.

Доколкото първият елемент от фактическия състав на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ безспорно е налице, с оглед наведените оплаквания следва да се прецени дали по делото са доказани твърдените от ищеца вреди и дали същите са причинени от нищожния административен акт и предприетите в изпълнението му действия.

Наличието на незаконосъобразен административен акт е една от предпоставките за обезщетяване на причинени вреди. Тези вреди следва да са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния акт, а вредата е пряка, когато следва закономерно от незаконосъобразен административен акт и е непосредствена, когато противоправното поведение директно предпоставя вредата без намесата на други фактори на въздействие.

Претендираните вреди са имуществени – претърпени загуби и пропуснати ползи. Претърпените загуби представляват намаляване имуществото на ищеца пряко и непосредствено от действието на незаконосъобразния административен акт. В обективното българско право липсва легално определение за "пропуснати ползи". Правната теория обаче ги дефинира като неосъществено увеличение на имуществото, което не е настъпило единствено поради неизпълнение. Доказването на пропуснатите ползи принципно се основава на прогноза. Необходимо е да се установи сигурност и достоверност на очакваното увеличение, както и правомерност на основанието.

Предвид изложеното съдът съобрази следното:

1/ Първата главна претенция на ищеца, заявена като частична, е за обезщетение за претърпени загуби в общ размер на 135 868,60 лв., изразяващи се в заплатени разходи по договор за наем с ВМА от 01.10.2006 г., изменен и допълнен с допълнително споразумение № 1 от 05.02.2008 г. и допълнително споразумение № 2 от 11.07.2011 г. (заплатен

наем за периода от м.11.2011г. до м.06.2013г., при месечна наемна цена за съоръженията и технологично свързаните с тях помещения 28 340,49 лв.)

Видно от уговорката по т. 1 от договора за наем, наемодателят – ВМА – С., предоставя на наемателя "Медиком" ЕООД съоръжението за изгаряне GG14, газоочистваща система „Osko“ и технологично свързаните с тях помещения за извършване на дейности по управление на отпадъците – за изгаряне, временно съхранение, събиране и транспортиране.

От съдържанието на договора е явно, че "Медиком" ЕООД е встъпило в правоотношението с единствена цел да осъществява дейности по управление на болнични отпадъци /събиране и транспортиране, временно съхранение и изгаряне/.

Като пряка и непосредствена последица от запечатването на инсинератора в изпълнението на нищожната заповед на директора на РИОСВ – С., осъществяването на дейността по управление на отпадъците, във връзка с която е сключен договорът за наем, е станало невъзможно.

Доколкото "Медиком" ЕООД е било обвързано от договора за наем и е погасявало задълженията си по него, но с оглед изпълнението на нищожния административен акт е било лишено от възможността да ползва наетото съоръжение по предназначение, погасените наемни вноски се явяват пряка и непосредствена вреда, причинена от акта, и съответно - подлежат на обезщетяване. В този смисъл е и съдебната практика на Върховния административен съд, напр. решение № 328 от 09.01.2018 г. по адм. дело № 8414/2016 г. на ВАС, решение № 2549 от 17.03.2022 г. по адм. дело № 5345/2021 г. на ВАС и др.

За периода от м. ноември 2011 г. до м. февруари 2012 г. са представени данъчни фактури и е налице изявление от наемодателя, подкрепено със съответна справка, че наемателят е изпълнил своите задължения. Видно от приобщеното като доказателство по делото Удостоверение, ВМА – С. изрично признава, че фактурираните месечни вноски по договора за наем, в т.ч. процесните такива, са били погасени надлежно от наемателя чрез плащания и чрез извършени по споразумение между страните прихващания. Удостоверението представлява частен свидетелстващ

документ, обективиращ признание за неблагоприятен за издателя му факт, с оглед на което същото се ползва с доказателствена сила. Още повече, в случая изявлението на наемодателя се подкрепя от останалите представени по делото писмени доказателства и от справката към удостоверението. Изплатената от дружеството на ВМА сума за посочения период възлиза на 117664,00 лв. Тази сума е посочена в заключението на вещото лице П. – Ф. и е определена след като се приспаднат сумите присъдени с Решение 8602/18.09.2023 г. по адм. д. № 1389/2023 г. на ВАС.

Ето защо предявеният иск за периода от м. ноември 2011 г. до м. февруари 2012г. се явява основателен и доказан до претендирания частичен размер от 117 664,00 лв. с ДДС и като такъв следва да бъде уважен. Основателността на главния иск обуславя основателност и на акцесорната претенция за обезщетение в размер на законната лихва за забава върху присъдената сума, за периода от 05.06.2013 г. - 04.06.2018 г. след като е приспадната присъдената с Решение 8602/18.09.2023 г. по адм. д. № 1389/2023 г. на ВАС, е върху сумата 117664,00 лв. лихвата е 59750,15 лв.

2/ Втората главна претенция на ищеца в размер на 45 900 лв. за заплатени разходи за закупуване на 90 бр. филтърни ръкави GORE TEX - фактура № 9260 / 01.10.2010 г. Филтрите са закупени поради обстоятелството, че е имало голям обем на клиенти и натовареност на съоръжението, което бе установено от свидетеля З., който заяви при разпита си, че са необходими за функционирането на инсталацията и са били закупени преди да се налага подмяната на съществуващите, тъй като са се поръчвали от чужбина и е отнемало много време, за да бъдат доставени. Свидетелят установи, че конкретните филтри е следвало да бъдат монтирани в инсинератора в края на 2011г., но поради спирането му, не е могло да бъдат поставени и са останали запечатани в кашони, в които са пристигнали. Свидетелят също така заяви, че поради спецификата на съоръжението, последните не могат да бъдат използвани другаде. Съобразно трайно установената практика на Върховен административен съд по приложението на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, ищецът е този, който следва да докаже настъпването на предпоставките за уважаване на иска. – така Решение № 4266 от 1.04.2021 г. на ВАС по адм. д. № 4395/2020 г., III о., докладчик съдията А. А. Както бе посочено по-горе, предпоставките за уважаване на иска по чл.1, ал. 1 ЗОДОВ са: 1/ незаконосъобразен административен акт, незаконосъобразно действие или бездействие на

административен орган или длъжностно лице на държавата или общината; 2/ този акт, действие или бездействие да е при или по повод изпълнение на административна дейност; 3/ да е отменен по съответния ред; 4/ да е настъпила вреда от такъв административен акт, действие или бездействие; 5 / да е налице пряка и непосредствена връзка между постановения незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие и настъпилата вреда. В настоящия случай, за доказване на тази част от исковата си претенция, ищецът е представил фактура № 00000009260/01.10.2010 г. за закупени 90 бр. филтри Горелки Ф160Х2250ММ, която фактура е издадена от българското дружество „АВКО“ АД, ЕИК[ЕИК] и е на стойност от 45 900.00 лв. с ДДС. По делото не са представени доказателства, че тези филтри са доставени на ищеца, не са представени и доказателства, че тази фактура в действителност е била заплатена. В този смисъл и не е доказано в хода на производството по делото, че ищецът действително е направил такъв разход и в действителност е претърпял вреди от твърдения размер. От значение в процесния случай е и обстоятелството, че нито на вещото лице П., нито на вещото лице Ф.-П., нито пък по делото ищецът е представил доказателства за действително заплащане на сумата по издадената фактура от „АВКО“ АД, ЕИК[ЕИК]. Вещото лице П. само коментира размерът на лихвите върху сумата от 45 900.00 лв., но никъде в експертизата не е посочено, че вещото лице се е уверило, че стоките по издадената фактура са доставени, респ. че същите са заплатени. Отделно от това прави впечатление, че тази фактура, на която ищецът основава вземането си е издадена една година преди извършване на запечатване на обекта/пломбиране на инсталациите за третиране на опасни болнични отпадъци на площадка с местонахождение: [населено място], [улица], с оператор фирма „МЕДИКОМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. В тази връзка по делото бяха изслушани свидетелски показания на проведеното на 31.01.2024 г. открито съдебно заседание по делото. Така свидетелят З. заяви, че „Без филтри не може да работи съоръжението. Вече димния газ е черен, с азбест, с всичко отвратително, което идва от него като състав. Налага се периодично това нещо да се прави, защото е много интензивна експлоатацията на тези филтри... нашите работодатели от „М.“ започнаха да ни карат изпреварващо заявка и доставка на тези филтри, за да ги имаме на склад... В конкретния случай, когато се запечата съоръжението 2011 г. края, ние имахме подготовка, защото вече филтрите бяха доста износени.“ Свидателят посочи също, че „Филтрите трябваше да се подменя в порядък на около месец – два.“ Стр. 7, абз. последен от протокола от проведеното открито съдебно заседание. Освен това

свидетелят посочи, „При нас идват малко по - рано преди ремонта. Когато пристигне продукта, в рамките на месец правим подмяната. Сваляме старите, слагаме новите, въвеждаме пак един предварителен режим цялата инсталация, защото тя не може веднага да тръгне да работи, тъй като филтрите трябва да бъдат подгрети, те не могат в студено състояние веднага да тръгнат в работен режим.“

В случая не е ясно и от исковата молба и приложенията към нея не може да се установи дали ищецът е представил фактура за поставените винсталациите за третиране на опасни болнични отпадъци филтри или зановите, за които свидетелят твърди, че били на склад.

Съдът счита за недоказано твърдението за вреди в размер на 45 900 лв. с ДДС, представляващи закупени от „Медиком“ ЕООД 90 бр. филтърни ръкави във връзка с ремонтни дейности на наетото съоръжение. Видно от приложената фактура същата е с дата 01.10.2010 г. Дали същите са закупени, за да се използват за същото това съоръжение не е ясно. Твърди се, че е във връзка с ремонтни дейности на наетото съоръжение. Този ремонт/ако е имало такъв/ кога и от кого е извършван. Влагани ли са тези консумативи, колко броя и кога не е посочено. В договора за наем подробно е разписано какво е текущ ремонт и основен ремонт и какви са процедурите между страните, които се следват. Ищецът обаче не е изпълнил възложената му доказателствена тежест и не е установил при условията на пълно и главно доказване възникналата необходимост от подмяната на части и ремонтване на инсинератора, действителното извършване на тези дейности и съответно – извършването на разходите, чието обезщетяване се претендира. По делото не се установява по безспорен начин нито настъпването на претендираните вреди, нито връзката на същите с прогласения за нищожен административен акт, поради което искът се явява изцяло неоснователен.

Неоснователността на главната претенция обуславя неоснователност на заявения като частичен иск за присъждане на обезщетение в размер на законната лихва за забава върху сумата от 45 900 лв.

3/ Третата главна претенция на ищеца, заявена като частична, е за обезщетение в общ размер претърпени вреди в периода от м. 11.2011 г. до м. 01.10.2016 г. „МЕДИКОМ“ ЕООД е претърпяло и вреди под формата на пропуснати ползи в размер на 5 705 300 лв. за пропуснати ползи,

изразяващи се в нереализирана от дружеството печалба. Първоначалната претенция е за сумата 3 216 000 лв. , увеличена с молба на 23.01.2024г. със сумата от 2 489 300 лева или общо 5 705 300 лева – пропуснати доходи/приходи на дружеството за периода 11.07.2011г. до 01.10.2016г. /периодът, за който ищецът е наел съоръжението, съгласно Анекс № 2/11.07.2011г. към договор за наем от 13.10.2006г./. Посочената сума е изчислена на база доходите на дружеството от наетото съоръжение, считано от 13.10.2006г., което за съответния период е било единствено по рода си за изгаряне на болнични опасни отпадъци.

Безспорно по делото е установено, че в изпълнение на нищожната заповед на директора на РИОСВ – С., е пломбиран /запечатан/ оперираният от "Медиком" ЕООД инсинератор, с което пряко е препятствана възможността дружеството да осъществява своята дейност по управление (изгаряне) на болнични отпадъци и съответно – да получава печалба от нея.

В практиката на Върховния административен съд, която настоящият състав споделя изцяло, се приема, че когато с незаконосъобразен административен акт гражданин или организация е лишен от възможността да осъществява дейност, пропуснатите ползи, изразяващи се в нереализираната печалба от преустановената дейност, подлежат на обезщетяване при наличието на убедителни доказателства досежно тяхната реалност и сигурност (решение № 15560 от 18.12.2017 г. по адм. дело № 9083/2016 г.).

В настоящия случай сигурното реализиране на печалба от страна на дружеството, което не е настъпило единствено с оглед изпълнението на нищожния административен акт, се установява от събраните по делото доказателства. От доказателствения материал е видно, първо, че "Медиком" ЕООД е оперирало процесния инсинератор в продължение на повече от 5 години преди издаването на нищожната заповед и че дружеството е наело същия за нов петгодишен период (до 01.10.2016 г.), с оглед на което до прекратяването на договора осъществяването на търговската дейност фактически би било възможно /ако не беше издадена и изпълнена заповедта на директора на РИОСВ – С./. Второ, установява се, че дружеството е имало трайни търговски отношения, като е било страна по договори, с които му е възложено унищожаването на биологични отпадъци /договорът от 08.06.2009 г. между ВМА и "Медиком" ЕООД/ или по които са му предоставяни отпадъци за унищожаване /рамковият договор за предаване на отпадъци от 01.11.2010

г., сключен с „ЕКОМАКС“ ЕООД/. Единствената пречка за изпълнението на задълженията на "Медиком" ЕООД по тези договори и за генериране на печалби от дейността по изгаряне на отпадъци до прекратяването на договора е заповедта на директора на РИОСВ. Трето, установено е, че в търговския сегмент не е налице конкуренция /видно от представеното по делото Писмо № 09-08-7605/01.12.2011г. на зам. министъра на МОСВ/, а генерирането на болнични отпадъци и респ. необходимостта от тяхното унищожаване, са непреодолими, поради което разумно не биха могли да се предположат каквито и да било причини, различни от нищожния акт, въз основа на които дейността на "Медиком" ЕООД да бъде преустановена и да не бъдат реализирани печалби до прекратяването на договора.

С оглед изложеното, въз основа на събраните по делото доказателства безспорно се установява, че нереализираната от дружеството печалба за периода м.11.2011 г. – м.02.2012 г. е пряка и непосредствена последица от издаването на нищожния административен акт.

Съгласно установеното в практиката разбиране, размерът на дължимото обезщетение следва да се определи с оглед размера на печалбата, която дружеството със сигурност би реализирало в процесния период, ако не беше действието на нищожния акт (решение № 12411 по адм. д. № 5136/2021 г. на ВАС).

В настоящия случай, с приетото по делото заключение на съдебно-счетоводна експертиза, изготвено от вещото лице Ф. , по категоричен начин се установява, че за периода от м. 11.2011 г. до м. 02.2012 г. ищцовото дружество е след приспадане на посочената сума 2500 лв. в Решение 8602/18.09.2023 г. от печалбата от оперативна дейност се получава: $386840 - 2500 = 384340$ лв. , а след приспадане на посочената сума 2500 лв. в Решение 8602/18.09.2023 г. счетоводната печалба е 348740 лв. Настоящият съдебен състав намира заключението, в тази му част, за компетентно изготвено и обосновано. Вещото лице е съобразило дейността на дружеството за периода от 2006 г. - 2010 г., отчело е размера на извършваните от дружеството разходи и реализираните приходи, както и договорните правоотношения, по които дружеството е било страна, като именно въз основа на тези данни е изчислило печалбата, която би реализирана в процесния период.

Съгласно чл. 162 от ГПК вр. чл. 144 от АПК, когато искът е установен по основание, но няма достатъчно данни за неговия размер, съдът определя

размера като взема заключението на вещо лице. Предвид изложеното, предявеният иск се явява основателен за периода м.11.2011 г. - м.02.2012 г. и следва да бъде уважен в претендирания частичен размер от 384 340 лв. С оглед основателността на главната претенция, основателен е и акцесорният иск за обезщетение в размер на законна лихва за забава, за размерът на лихвата за периода 05.06.2013 г. - 04.06.2018 г. върху сумата 384340 лв. е 195 169.01 лева.

За пълнота съдът споделя становището на ответника, че по отношение на увеличението на иска от 23.01.2024г. по чл. 214 ГПК за увеличение на предявената искова претенция за пропуснати ползи, като заяви, че същата е формирана за периода 11.07.2011 г. – 01.10.2016 г., но не е в размер на 3 216 000.00 лв., а в размер на 5 705 300.00 лв. за изтекла погасителна давност. В тази връзка следва да се отбележи, че съдебната практика еднозначно приема, че „когато в хода на процеса по частичния иск се увеличи неговият размер по чл. 214 ГПК, давността по отношение на увеличения размер се прекъсва от момента на увеличението на иска“ Решение № 210 от 3.06.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1010/2010 г., III г. о., ГК, докладчик съдията О. К. Решение № 610 от 9.12.2008 г. на ВКС по т. д. № 391/2008 г., I г. о., ТК, докладчик съдията Н. Х., Определение № 900 от 10.07.2013 г. на ВКС по гр. д. № 125/2013 г., IV г. о., ГК, докладчик председателят Н. З..

Отделно от това с Тълкувателно решение № 3/22.04.2019 г. по т.д. № 3/2016 г. на ОСГТК на ВКС категорично се прие, че „Предявяването на иска за парично вземане като частичен и последвалото негово увеличаване по реда на чл. 214, ал. 1 ГПК нямат за последица спиране и прекъсване на погасителната давност по отношение на непредявената част от вземането.“. Няма съмнение, че давността за вземания от непозволено увреждане по смисъла на чл. 110 ЗЗД е петгодишна и започва да тече от момента на преустановяване на „незаконни действия, респективно бездействия на административния орган“ - Решение № 5560 от 22.04.2013 г. на ВАС по адм. д. № 7215/2012 г., III о., докладчик съдията П. Г., а в случай на нищожен административен акт – от момента на издаването му Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК, докладчик съдията Ж. Н.. В настоящия случай, видно от Констативен протокол № О.-СА- 16/08.10.2012 г. инсталацията е разпечатана на 08.10.2012 г., от който момент най-късно може да се приеме, че започва да тече и предвидената от закона 5 годишна погасителна давност. Вярно е, че ищецът е отправил покана до

РИОСВ – С. на 14.08.2014 г., но предвид, че в същата претенциите за пропуснати ползи са в размер на 3 200 000.00 лв., то тази покана не е довела до прекъсване на давността по отношение на претендираното вземане над 3 200 000.00 лв. за периода от 08.12.2012 г. Или към 23.01.2024 г., когато е заявено искане за увеличение на исковата претенция от 3 216 000.00 лв. на 5 705 300.00 лв. вземането за разликата над 3 216 000.00 лв. е било погасено по давност и в тази връзка от ответника изрично е направено възражение за изтекла погасителна давност – видно от протокола от проведеното на 27.03.2024 г. открито съдебно заседание по делото и протокола от проведеното на 04.12.2024 г. . открито съдебно заседание по делото. Съгласно т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК, докладчик съдията Ж. Н. „При незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаемите административни актове, а при нищожните - това е моментът на тяхното издаване, а за незаконни действия или бездействия на административните органи - от момента на преустановяването им.“

4/ Четвъртата главна претенция на ищеца, заявена като частична, е за обезщетение за пропуснати ползи в общ размер на 6 700 00 лв., изразяващи се в стойността на оферта, дадена от Stericycle International LLC, за закупуване на търговското предприятие на „Медиком“ ЕООД, съответно – неосъществяването на продажбата поради издадения нищожен административен акт и предприетите по изпълнението му фактически действия. Достатъчно, за да се приеме искът за неоснователен, е обстоятелството, че според твърденията на самия касатор / първите преговори с американската компания Stericycle International LLC са водени в средата на 2012 г. – значително след издаването и изпълнението на процесния административен акт и след прекратяване на договора. По отношение претенцията за пропусната полза /доход/ в размер на 6 700 000 лв., поради последвал отказ от сделка между Stericycle International LLC, за закупуване на търговското предприятие на „Медиком“ ЕООД, в резултат на наложената ПАМ. Абсолютно липсва доказаност на пряка причинна връзка между наложената ПАМ и пропуснат бъдещ доход. Не е доказана самата сделка, размера ѝ, причината, поради която не е сключена. От твърденията в исковата молба може да се направи извода, че претендираната „сделка“ е била във фазата на преговорите, поради

което не може да се приеме за сигурно, че е щяло да се стигне до реална сделка, още по-малко и със съответната стойност, а оттам и действително претърпяна загуба. Налице е и разминаване във времето на преговаряне и спиране на инсталацията.

Приходите, които биха могли да бъдат реализирани, следва да се сведат и обвържат с действителни конкретни факти и обстоятелства, последните водещи към сигурното им получаване. Предвидените от закона за обезщетяване пропуснати ползи не са бъдещи, евентуални и голословни, а винаги настоящи и сигурни, вследствие именно на конкретни обстоятелства, имащи характерни и индивидуални белези, чиято сигурна полза е останала неосъществена, пропусната, нереализирана. Тези обстоятелства по една или друга причина, преди да бъде реализиран очаквания приход, са се променили, в резултат на което същият е пропуснат.

Съдът намира, че в процесния случай не са налице елементите от фактическия състав на чл.1 ал.1 от ЗОДОВ за ангажиране отговорността на ответника. Макар и да е налице незаконосъобразен акт, отменен /обявен за нищожен/ по съответния ред, то гореописаните вреди, като претърпени загуби и пропуснати ползи не се установяват и не произтичат пряко и непосредствено от него. Поради това няма основание за ангажиране деликтната отговорност на ответника.

След като преговорите са започнали след прекратяване на договора, дори последвалото оттегляне на потенциалния купувач от сделката да е мотивирано от пломбирането на инсинератора, както се твърди, липсва пряка причинно-следствена връзка между нищожния акт и настъпването на твърдените от ищеца вреди.

Предвид изложеното, предявеният иск се явява изцяло неоснователен, като неоснователна се явява и акцесорната претенция за обезщетение в размер на законната лихва за забава.

Предвид неоснователността и недоказаността на така заявените претенции, неоснователни са и претенциите за мораторна лихва, която е акцесорно вземане и е в зависимост от основателността на заявените за обезщетение претенции, представляващи претърпени вреди.

При този изход на спора, на ищеца се дължат разноски, съобразно уважената част от иска. Ищецът претендира разноски за държавни такси

– 50 лева , адвокатско възнаграждение в размер на 5000 лева и депозит за вещи лица в размер на 1200 лева. Размерът се определя съобразно Наредбата № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и по-конкретно чл. 7, ал. 2 и претендиращият размер е под минималния следва да се уважи в пълен размер. Т.е., общият размер на възнаграждението е 5000 лв..

Ответникът е направил искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, като с оглед изхода на делото и предвид разпоредбата на чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, на него също се дължат такива. При съобразяване на фактическата и правна сложност на спора, процесуалната активност на пълномощника, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се определи адвокатско възнаграждение в размер на 60 000 петдесет хиляди лева . Съдът счита , че възражението за прекомерност е основателно и размера на адвокатското възнаграждение следва да се определи освен съобразно правилата на Наредба № 1 и при съобразяване на фактическата и правна сложност на спора, процесуалната активност на пълномощника, обема и качеството на осъществената процесуална дейност и на принципите на справедливост .

При този изход на делото на ответника се следват разноски, но предвид изричното изявление на процесуалния представител на ответника, че такива не се претендират, то съответно не следва и да се присъждат.

С оглед на изложените мотиви Административен съд София – град, 76 -ти състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околна среда и водите – С. да заплати на "Медиком" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] ,ет.4 :

1/ обезщетение за причинени имуществени вреди, в резултат на Заповед № Д-04 от 03.11.2011 г. на директора на Регионална инспекция по околна среда и водите (РИОСВ) – С., в размер на от 117 664,00 лв. с ДДС (сто и седемнадесет шестотин шестдесет и четири лева) лв.,– представляваща реално претърпяна вреда - заплатени разходи по договор за наем с ВМА от 01.10.2006 г., изменен и допълнен с допълнително споразумение № 1

от 05.02.2008 г. и допълнително споразумение № 2 от 11.07.2011 г. за периода от м.11.2011 г. до м.02.2012 г. като охвърля иска в останалата му част до претендираните на 135 868,60 лв.;

2/ обезщетение за причинени имуществени вреди, в резултат на Заповед № Д-04 от 03.11.2011 г. на директора на Регионална инспекция по околна среда и водите (РИОСВ) – С., в размер на 384 340 лв. (триста осемдесет и четири хиляди и триста и четиридесет лева)лева, като част от сумата, представляващи пропуснати ползи от нереализирана от дружеството печалба за периода от м.11.2011 г. до м.02.2012 г. като охвърля иска в останалата му част за общо 5 705 300 лева като първоначално претендираните поради неоснователност и недоказаност за сумата 3 216 000 лв. ,а претендираната с молба на 23.01.2024г. сума от 2 489 300лева поради изтекла абсолютна давност.

3/ обезщетение в размер на 59 750 ,15 лв. /петдесет и девет хиляди седемстотин и петдесет лева и петнадесет стотинки / - законната лихва за забава върху присъдената сума от 117 664,00 лв. , за периода от 05.06.2013 г. - 04.06.2018г.;

4/ обезщетение в размер на 195 169.01 лева (сто деветдесет и пет хиляди сто шестдесет лева и една стотинка) лв., представляващо част от претенцията за изтекла законна лихва за забава върху обезщетението за пропуснати ползи в размер на 384 340 лв . като отхвърля претенцията за лихва за забава в останалата ѝ част по отношение на предявения иск за пропуснати ползи от нереализирана от дружеството печалба.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан иска на М.“ ЕООД за сумата от 45 900 лв. за заплатени разходи за закупуване на 90 бр. филтърни ръкави GORE TEX - фактура № 9260 / 01.10.2010 г, представляваща претърпени загуби.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан иска на М.“ ЕООД за сумата от 6 697 500 лв. (6 700 000 - 2 500), като част от цялата сума 6 700 000 лв., представляваща пропуснати ползи – стойност на оферта, дадена от Stericycle International LLC, за закупуване на търговското предприятие на „Медиком“ ЕООД, съответно неосъществяване на продажбата поради издадения незаконосъобразен административен акт и запечатване на съоръжението.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан иска на М.“ ЕООД за мораторна лихва върху стойността на закупени 90 бр. филтърни ръкави GORE TEX - фактура № 9260 / 01.10.2010 г. в размер на: 22 038,65 лв.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан иска на М.“ ЕООД за мораторна лихва върху стойност на оферта, дадена от Stericycle International LLC за закупуване на предприятието на „МЕДИКОМ" ЕООД: 6 697 500 лв. (6 700 000 - 2 500) -> в размер на 3 401 010,96 лв.

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околна среда и водите – С. да заплати на "Медиком" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] ,ет.4 сумата от 6 250 лева, представляваща разноски по делото за адвокатски хонорар , внесена държавна такса и депозит за вещи лица.

ОСЪЖДА "Медиком" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] ,ет.4 да заплати на Регионална инспекция по околна среда и водите – С. сумата от общо 62 500 лева , представляваща разноски по делото за адвокатски хонорар и депозит за вещи лица.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: